

“இனிமையான குழந்தைகளே - இந்த பிரம்மா சத்குருவின் தர்பார் ஆவார், இந்த புருவமத்தியில் சத்குரு வீற்றிருக்கிறார், அவர் தான் குழந்தைகளாகிய உங்களை சத்கதி அடையச் செய்கிறார்”

கேள்வி:- பாபா தன்னுடைய குழந்தைகளை எந்த அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க வந்திருக்கிறார்?

பதில்:- இந்த சமயத்தில் அனைத்து குழந்தைகளும் இயற்கை மற்றும் மாயையின் அடிமைகளாகி விட்டனர். பாபா இப்போது இந்த அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார். இப்போது மாயை மற்றும் இயற்கை இரண்டுமே துன்புறுத்துகின்றன. சில நேரங்களில் புயல், சில நேரங்களில் வெள்ளம் ஏற்படுகிறது. பிறகு நீங்கள் இயற்கை முழுவதும் அடிமையாக இருக்கும் அளவிற்கு எஜமானர்களாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். மாயையின் போர் கூட நடப்பதில்லை.

ஓம் சாந்தி. பரம பிதாவாகவும் இருக்கின்றார், பரம ஆசிரியராகவும் இருக்கின்றார், என்று குழந்தைகள் புரிந்து கொள்கிறார்கள். அவர் உலகத்தின் முதல்-இடை-கடைசியின் இரகசியத்தை புரிய வைக்கின்றார், பிறகு பரம குருவாகவும் இருக்கின்றார். எனவே இது சத்குருவின் தர்பாராகி விட்டது. தர்பார் நடக்கிறது அல்லவா? குருவின் தர்பாராகும். அது வெறும் குருவினுடையதாகும், சத்குருவினுடையது கிடையாது. ஸ்ரீ ஸ்ரீ 108 என்று சொல்வார்கள், சத்குரு என்று எழுதியிருக்காது. அவர்கள் வெறுமனே குரு என்று மட்டும் தான் சொல்கிறார்கள். இவர் சத்குரு ஆவார். முதலில் தந்தை, பிறகு டீச்சர், பிறகு சத்குரு ஆவார். சத்குரு தான் சத்கதி கொடுக்கின்றார். சத்யகம் மற்றும் திரேதாவில் குருமார்கள் இருப்பதில்லை, ஏனென்றால் அனைவரும் சத்கதியில் இருக்கிறார்கள். ஒரு சத்குரு கிடைக்கும்போது மற்ற அனைத்து குருமார்களின் பெயரும் அழிந்து விடுகிறது. அனைத்து குருமார்களுக்கும் குரு பரமாத்மா ஆவார். பதி களுக்கு எல்லாம் பதி, என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா. அனைவரிலும் உயர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால் அப்படி சொல்கிறார்கள். நீங்கள் பரம தந்தையிடம் அமர்ந்துள்ளீர்கள் - எதற்காக? எல்லையற்ற ஆஸ்தியை எடுப்பதற்கு. இது எல்லையற்ற ஆஸ்தியாகும். தந்தையாகவும் இருக்கின்றார் டீச்சராகவும் இருக்கின்றார். மேலும் இந்த ஆஸ்தி புதிய உலகம் அமரலோகத்திற்காக, விகாரமற்ற உலகத்திற்காகவாகும். விகாரமற்ற உலகம் என்று புதிய உலகத்தையும், விகார உலகம் என்று பழைய உலகத்தையும் சொல்லப்படுகிறது. சத்யகத்தை சிவாலயம் என்று சொல்லப்படுகிறது, ஏனென்றால் சிவபாபாவினால் ஸ்தாபனை செய்யப்பட்டதாகும். விகார உலகம் இராவணனினால் ஸ்தாபனை செய்யப்பட்டது. இப்போது நீங்கள் சத்குருவின் தர்பாரில் அமர்ந்திருக்கின்றீர்கள். இதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மட்டுமே தெரிந்துள்ளீர்கள். பாபா தான் அமைதியின் கடலாவார். அந்த தந்தை எப்பொழுது வருகிறாரோ அப்பொழுது தான் அமைதியின் ஆஸ்தி கொடுத்து, வழி சொல்ல முடியும். மற்றபடி காட்டில் எங்கிருந்து அமைதி கிடைக்கும், ஆகையினால் மாலையின் உதாரணத்தை கொடுக்கிறார்கள். அமைதி என்பது ஆத்மாவின் கழுத்தில் இருக்கும் மாலை போலாகும். பிறகு எப்போது இராவண இராஜ்ஜியமாக ஆகிறதோ அப்போது அசாந்தி ஏற்படுகிறது. அதனை சுகதாமம்-சாந்திதாமம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அங்கே துக்கத்தின் விஷயமேதும் இல்லை. எப்போதும் சத்குருவின் மகிமை பாடுகிறார்கள். குருவின் மகிமை ஒருபோதும் கேட்டிருக்க மாட்டீர்கள். அந்த ஒரு தந்தைதான் ஞானக்கடல் ஆவார். இப்படி எப்போதாவது குருவின் மகிமையை கேட்டிருக்கின்றீர்களா? இல்லை. அந்த குருமார்கள் உலகத்தின் பதீத-பாவனனாக ஆக முடியாது. அப்படி ஒரேயொரு நிராகாரமான எல்லையற்ற பெரிய பாபாவைத் தான் சொல்லப்படுகிறது.

இப்போது நீங்கள் சங்கமயுகத்தில் நிற்கிறீர்கள். ஒருபக்கம் தூய்மையற்ற பழைய உலகம், மற்றொரு பக்கம் தூய்மையான புதிய உலகமாகும். தூய்மையற்ற உலகத்தில் நிறைய குருமார்கள் இருக்கிறார்கள். முன்னால் உங்களுக்கு இந்த சங்கமயுகத்தை தெரியாமல் இருந்தது. இது புருஷோத்தம சங்கமயுகம், என்று பாபா புரிய வைத்துள்ளார். இதற்கு பிறகு சத்யகம் வர வேண்டும், சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது. இது புத்தியில் நினைவிருக்க வேண்டும். நாம் அனைவரும் சகோதர-சகோதரர்கள், எனவே எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து கண்டிப்பாக ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. இது யாருக்கும் தெரியவில்லை. எவ்வளவு பெரிய-பெரிய பதவியில் இருக்கும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. பாபா கூறுகின்றார், நான் உங்கள் அனைவரையும் சத்கதி அடையச் செய்கிறேன். இப்போது நீங்கள் புத்திசாலிகளாக ஆகியுள்ளீர்கள். முதலில் எதுவுமே தெரியாமல் இருந்தது. இந்த தேவதைகளுக்கு முன்னால் சென்று, நாங்கள் புத்தியில்லாதவர்கள் என்று சொன்னீர்கள். எங்களிடம்

08.08.2009

எந்த குணமும் இல்லை, நீங்கள் கருணை காட்டுங்கள். இந்த தேவதைகளின் சித்திரங்கள் கருணை காட்டுமா என்ன? இரக்கமனமுடையவர் யார் என்பதையே தெரிந்திருக்கவில்லை. ஓ, இறை தந்தையே! கருணை காட்டுங்கள், என்றும் சொல்கிறார்கள். ஏதாவது துக்கத்தின் விஷயம் வருகிறது என்றால் கண்டிப்பாக பாபாவை நினைவு செய்கிறார்கள். இப்போது நீங்கள் அப்படி சொல்ல மாட்டீர்கள். பாபா விசித்திரமானவராக இருக்கின்றார். அவர் முன்னால் அமர்ந்திருக்கின்றார், அப்போது தான் நமஸ்கரிக்கிறார். நீங்கள் அனைவரும் சரீரமுடையவர்கள். நான் விசித்திரமானவன் (சரீரமில்லாதவன்). நான் ஒருபோது சரீரத்தை எடுப்பதில்லை. என்னுடைய சரீரத்தின் பெயர் ஏதாவது சொல்லுங்கள். சிவபாபா என்று தான் சொல்வீர்கள், அவ்வளவு தான். நான் இதை கடனாக எடுத்திருக்கிறேன். அதுவும் பழையதிலும் பழைய செருப்பாகும். அதில் தான் நான் வந்து பிரவேசம் ஆகின்றேன். இந்த சரீரத்தின் மகிமை எங்கே செய்கிறார்கள். இது பழைய சரீரமாகும். தத்தெடுக்கப்பட்டால் மகிமை செய்கிறார்களா என்ன? இல்லை. இதை புரிய வைக்கிறார்கள் - அப்படி இருந்தார், பிறகு இப்போது என் மூலம் தூய்மையாகி விடுவார். இப்போது பாபா கூறுகின்றார், நான் என்ன சொல்கிறேனோ, அதை தீர்மானியுங்கள், நான் சரியா இருக்கிறேனோ, சரியானதை நினைவு செய்யுங்கள். அவருடையதையே கேளுங்கள், முறையற்றதை கேட்காதீர்கள். அவற்றை கெட்டவைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தீயதை பேசாதே, தீயதை பார்க்காதே..... இந்த கண்களின் மூலம் எதையெல்லாம் பார்க்கிறீர்களோ, அதை மறந்து விடுங்கள். இப்போது தங்களுடைய வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும், பிறகு திரும்பி தங்களுடைய சுகதாமத்திற்கு வருவீர்கள். மற்றவையெல்லாம் இறந்தவைகளைப் போன்றதாகும், தற்காலிகமானதாகும். இந்த பழைய சரீரமும் இருக்காது, இந்த உலகமும் இருக்காது. நாம் புதிய உலகத்திற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பிறகு உலகத்தின் வரலாறு புவியியல் திரும்பவும் நடக்கிறது. நீங்கள் தங்களுடைய இராஜ்ஜிய பாக்கியத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இராஜ்ஜிய பாக்கியத்தை கொடுப்பதற்கு கல்பம்-கல்பமாக பாபா வருகின்றார், என்பதை தெரிந்துள்ளீர்கள். பாபா கல்பத்திற்கு முன்பும் சந்தித்திருந்தோம், ஆஸ்தியை எடுத்திருந்தோம், நரனிலிருந்து நாராயணனாக ஆகியிருந்தோம், என்று நீங்களும் கூறுகின்றீர்கள். மற்றபடி அனைவரும் ஒரேமாதிரியான பதவி அடைய முடியாது. வரிசைக்கிரமம் என்பது இருக்கிறது. இது ஆன்மீக பல்கலைக் கழகமாகும். படிப்பிப்பவர் ஆன்மீக தந்தையாவார், குழந்தைகளும் படிப்பிக்கின்றனர். யாராவது பள்ளி முதல்வரின் குழந்தைகளாக இருந்தால் அவர்களும் சேவையில் ஈடுபட்டுவிடுகிறார்கள். மனைவி கூட படிப்பிப்பதில் ஈடுபட்டு விடுகின்றார். பெண் குழந்தை கூட நல்ல விதத்தில் படித்தால் படிப்பிக்கலாம். ஆனால் பெண் குழந்தை மற்றவருடைய வீட்டிற்கு சென்று விடுகிறது. பெண் குழந்தைகள் வேலைக்கு செல்வது இங்கே விதியல்ல. புதிய உலகத்தில் பதவி அடைவதெல்லாம் இந்த படிப்பில் தான் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயங்களை உலகம் தெரிந்திருக்கவில்லை. எழுதப்பட்டிருக்கிறது - பகவானுடைய மகாவாக்கியம், ஹே குழந்தைகளே! நான் உங்களை இராஜாவுக்கெல்லாம் இராஜாவுக்குகிறேன். தேவிகளின் சித்திரங்களை உருவாக்குவதைப் போல், மாதிரியையா உருவாக்குகிறேன். நீங்கள் படித்து இந்த பதவியை அடைகிறீர்கள். அவர்கள் பூஜைக்காக மண்ணால் சிலையை உருவாக்குகிறார்கள். இங்கே ஆத்மா படிக்கிறது. பிறகு நீங்கள் சம்ஸ்காரத்தை எடுத்துச் செல்வீர்கள், சென்று புதிய உலகத்தில் சரீரம் எடுப்பீர்கள். உலகம் முடிந்து விடுவதில்லை. யுகம் மட்டும் மாறுகிறது - கோல்டன் ஏஜ், சில்வர் ஏஜ், காப்பர் ஏஜ், அயர்ன் ஏஜ். 16 கலைகளிலிருந்து 14 ஆக ஆகிறது. அதே உலகம் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, புதியதிலிருந்து பழையதாகிறது. பாபா இந்த படிப்பின் மூலம் உங்களை இராஜாவுக் கெல்லாம் இராஜாவாக்குகிறார். இப்படி படிப்பிப்பதற்கு வேறு யாருக்கும் சக்தி இல்லை. எவ்வளவு நல்ல விதத்தில் புரிய வைக்கின்றார். பிறகு படிக்க-படிக்க மாயை தன்னுடையவர்களாக மாற்றி விடுகிறது. இருந்தாலும் யார் எந்தளவிற்கு படித்திருக்கிறார்களோ, அதன்படி கண்டிப்பாக சொர்க்கத்திற்கு வருவார்கள். வருமானம் எங்கும் செல்லாது. அழிவில்லாத ஞானம் வினாசம் ஆக முடியாது. முன்னால் சென்று விடுவார்கள், எங்கே செல்வார்கள். ஒரே இடம் தானே இருக்கிறது. வந்து கொண்டே இருப்பார்கள். சுடுகாட்டிற்கு செல்லும்போது மனிதர்களுக்கு அதிக வைராக்கியம் வருகிறது. அவ்வளவு தான், இந்த சரீரத்தை இப்படி தான் விட வேண்டும், பிறகு ஏன் பாவங்கள் செய்ய வேண்டும். பாவம் செய்து-செய்து நாம் இப்படி தான் இறந்து விடுவோம்! இப்படி சிந்தனை வருகிறது. இதை சுடுகாட்டு வைராக்கியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்று மற்றொரு சரீரம் எடுப்போம் என்றும் புரிந்து கொள்ளவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஞானம் இல்லை அல்லவா. இங்கே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு புரிய வைக்கப்படுகிறது, குறிப்பாக இந்த சமயத்தில் நீங்கள் இறப்பதற்கு தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் இங்கே நீங்கள் தற்காலிகமாக இருக்கின்றீர்கள், பழைய சரீரத்தை விட்டுவிட்டு பிறகு புதிய உலகத்திற்கு செல்வீர்கள்.

பாபா கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே, எந்தளவிற்கு நீங்கள் என்னை நினைவு செய்வீர்களோ, அந்தளவிற்கு பாவங்கள் அழிந்து கொண்டே செல்லும். சலபத்திலும் சலபமானதும் கூட அதேசமயத்தில் கடினமானதும் கூட. குழந்தைகள் எப்போது முயற்சி செய்ய ஈடுபடுகிறார்களோ, அப்போது தான் மாயையுடன் பெரிய யுத்தம் இருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்கிறார்கள். பாபா சகஜமானது என்று சொல்கிறார், ஆனால் மாயை தீபத்தை அணைத்து விடுகிறது. குலேபகாவளி கதை கூட இருக்கிறது அல்லவா. மாயை எனும் பூனை தீபத்தை அணைத்து விடுகிறது. இங்கே அனைவரும் மாயையின் அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள், நீங்கள் மாயையை அடிமையாக்குகிறீர்கள். முழு இயற்கையும் உங்களுடைய கட்டுப்பாட்டில் (மரியாதைக்குட்பட்டு) இருக்கிறது. எந்த புயலும் இல்லை, வெள்ளமும் இல்லை. இயற்கையை அடிமையாக்க வேண்டும். அங்கே ஒருபோதும் மாயையின் போர் நடக்காது. இப்போது எவ்வளவு துன்புறுத்துகிறது. பாடப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா, நான் உங்களது அடிமை..... பிறகு அது சொல்கிறது நீ என்னுடைய அடிமை. பாபா கூறுகின்றார், இப்போது நான் உங்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்க வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் ஜனமானாகளாகி விடுவீர்கள், அது அடிமையாகி விடும். கொஞ்சம் கூட சப்தமிருக்காது இருக்காது. இது கூட நாடகத்தில் அடங்கியுள்ளது. பாபா, மாயை மிகவும் துன்புறுத்துகிறது, என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். ஏன் அப்படி செய்யாது. இதனை யுத்த மைதானம் என்று தான் சொல்லப்படுகிறது. மாயை அடிமையாக்க நீங்கள் முயற்சி செய்கிறீர்கள் எனும்போது மாயையும் துன்புறுத்துகிறது. எவ்வளவு துன்புறுத்துகிறது. எவ்வளவு பேரை தோற்கச் செய்கிறது. நிறைய பேரை ஒரேயடியாக சாப்பிட்டு விடுகிறது, விழுங்கி விடுகிறது. சொர்க்கத்திற்கு ஜனமானாகளாக என்னவோ ஆகிறார்கள், ஆனால் மாயை சாப்பிட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. அதனுடைய வயிற்றில் இருப்பது போலாகும், சிறிய வால் மட்டுமே வெளியில் இருக்கிறது மற்றவை அனைத்தும் அதனுள் இருக்கிறது, அதனை சேறு, புதைக்குழி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எவ்வளவு குழந்தைகள் புதைக்குழியில் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கூட நினைவு செய்ய முடிவதில்லை! எப்படி ஆமை, குளவியின் உதாரணம் இருக்கிறது, அதேபோல் நீங்களும் கூட புழுக்களை பூம்-பூம் செய்து எந்த நிலையிலிருந்து என்னவாக மாற்ற முடியும். ஒரேயடியாக சொர்க்கத்தின் தேவதைகளாக மாற்ற முடியும். சன்னியாசிகள் குளவியின் உதாரணம் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் பூம்-பூம் செய்து மாற்றுகிறார்களா என்ன? சங்கமயுகத்தில் தான் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இப்போது இது சங்கமயுகமாகும். நீங்கள் சூத்திரனிலிருந்து பிராமணர்களாக ஆகியுள்ளீர்கள் எனும்போது விகாரிகளாக இருக்கும் மனிதர்களை நீங்கள் அழைத்து வருகின்றீர்கள். புழுக்களில் கூட சிலர் குளவியாகி விடுகிறார்கள், சிலர் அழுகி விடுகிறார்கள், இன்னும் சிலர் அரைகுறையாக இருந்து விடுகிறார்கள். இதை பாபா நிறைய பார்த்திருக்கிறார். இங்கே கூட சிலர் நல்ல விதத்தில் படிக்கிறார்கள், ஞானத்தின் சிறகுகள் பொருந்தி விடுகின்றன. சிலரை பாதியிலேயே மாயை பிடித்துக் கொள்கிறது என்றால் அரைகுறையாகவே இருந்து விடுகிறார்கள். எனவே இந்த உதாரணம் கூட இந்த சமயத்திற்கானதாகும். அதிசயமாக இருக்கிறது அல்லவா - குளவி புழுக்களை கொண்டு வந்து தனக்கு சமமாக மாற்றுவது. இது ஒன்று தான் தனக்கு சமமாக மாற்றுகிறது. மற்றொன்று பாம்பின் உதாரணம் காட்டுகிறார்கள். சத்யுகத்தில் ஒரு சரீரத்தை விட்டுவிட்டு மற்றொன்றை எடுத்து கொள்கிறார்கள் அவ்வளவு தான். இப்போது சரீரம் விடப்போகிறோம், என்று உடனே காட்சி ஏற்படுகிறது. ஆத்மா விடுபட்டு மற்றொரு கர்ப்ப மாளிகையில் அமருகிறது. இந்த உதாரணமும் கொடுக்கிறார்கள், கர்ப்ப மாளிகையில் அமர்ந்தது, அதற்கு வெளியில் வரவே மனமில்லாமல் இருந்தது. இருந்தாலும் கண்டிப்பாக வெளியில் வரத்தான் வேண்டும். இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சங்கமயுகத்தில் இருக்கின்றீர்கள். ஞானத்தின் மூலம் நீங்கள் அப்படிப்பட்ட புருஷோத்தமர்களாக ஆகின்றீர்கள். பிறவி-பிறவியாக பக்தி செய்தீர்கள். எனவே யார் அதிகம் பக்தி செய்தார்களோ, அவர்கள் தான் வந்து வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி பதவி அடைவார்கள். இப்போது உங்களுடைய புத்தியில் அனைத்து ஞானமும் இருக்கிறது. மற்றபடி சாஸ்திரங்களின் ஞானம் ஒன்றும் ஞானம் இல்லை. அது பக்தி, அதன் மூலம் ஒன்றும் சத்கதி ஏற்படுவதில்லை. சத்கதி என்றால் திரும்ப வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும். வீட்டிற்கு யாரும் செல்வதில்லை. பாபா அவரே கூறுகின்றார், என்னை யாரும் சந்திப்பதில்லை. படிப்பிக்கக் கூடியவர், தன்னுடன் அழைத்துச் செல்பவரும் வேண்டும் அல்லவா. பாபாவிற்கு எவ்வளவு சிந்தனை இருக்கிறது. 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளில் பாபா படிப்பிப்பதற்கு ஒரு முறை தான் வருகின்றார். நீங்கள் அடிக்கடி "நான் ஆத்மா" என்பதை மறந்து விடுகிறீர்கள். இதை ஒரேயடியாக உறுதியாக்கிக் கொள்ளுங்கள்-ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு படிப்பிப் பதற்காக பாபா வந்திருக்கின்றார். இதை ஆன்மீக ஞானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பரம் ஆத்மா, ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு ஞானத்தை கொடுக்கின்றார். சம்ஸ்காரம் கூட ஆத்மாவில் தான் இருக்கிறது. சரீரமோ அழிந்து விடுகிறது. ஆத்மா அழிவற்றதாகும்.

08.08.2009

எனவே இந்த பிரம்மாவின் புருவ மையம், சத்குருவின் தர்பாராகும். இது இந்த ஆத்மாவின் தர்பாரும் கூட. பிறகு சத்குருவும் கூட வந்து இவருக்குள் பிரவேசம் ஆகியிருக்கிறார், இதை ரதம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது, தர்பார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் ஸ்ரீமத்படி சொர்க்கத்தின் கதவுகளை திறந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். எந்தளவிற்கு நன்றாக படிப்பீர்களோ அந்தளவிற்கு சத்யுகத்தில் உயர்ந்த பதவி அடைவீர்கள். எனவே படிக்க வேண்டும். டீச்சரின் குழந்தைகள் மிகவும் புத்திசாலிகளாக இருப்பார்கள். வீட்டிலிருக்கும் கங்கைக்கு மதிப்பில்லை, என்று சொல்வார்கள் அல்லவா. பாபா பார்த்திருக்கிறார். முழு நகரத்தின் குப்பைகளும் கங்கையில் போய் சேருகிறது, பிறகு அதை புத்தி-பாவனி (தூய்மையற்றவைகளை தூய்மையாக்குவது), என்று சொல்ல முடியுமா? பாருங்கள் மனிதர்களின் புத்தி எப்படி ஆகி விட்டது. தேவிகளை அலங்கரித்து பூஜை போன்றவைகள் செய்து பிறகு மூழ்கடித்து விடுகிறார்கள் அல்லவா. அதுவும் மிகுந்த அவமரியாதையோடு மூழ்கடிக்கிறார்கள். வங்காளத்தின் பக்கம் மூழ்கடிக்கிறார்கள் என்றால் மேலே கால் வைத்து கூட மூழ்க வைக்கிறார்கள். வங்காளத்தில் முதலில் இப்படி ஒரு வழக்கம் இருந்தது, யாருடைய உயிர் போகும் நிலையில் இருந்தால், உடனே அவரை கங்கைக்கு கொண்டு செல்வார்கள். அங்கே தண்ணீரில் போட்டு ஹரி என்று சொல், ஹரி என்று சொல், என்று சொல்லி வாயில் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டே இருப்பார்கள், அப்படி உயிரை எடுத்து விடுவார்கள், அதிசயமாக இருக்கிறது அல்லவா. இப்போது குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய புத்தியில் எழுச்சி-வீழ்ச்சியினுடைய ஞானம் முழுவதும் வரிசைக்கிரமமான முயற்சியின் படி இருக்கிறது. நல்லது!

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும்-தந்தையுமான பாப-தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:-

1. பாபா என்ன சொல்கிறாரோ, அதை தான் கேட்க வேண்டும் மேலும் எது சரி என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். சரியானதையே நினைவு செய்ய வேண்டும். முறையற்றதை கேட்கவும் கூடாது, பேசவும் கூடாது, பார்க்கவும் கூடாது.
2. படிப்பை நல்ல விதத்தில் படித்து தன்னை இராஜாவுக்கெல்லாம் இராஜாவாக்க வேண்டும். இந்த பழைய சாரம் மற்றும் பழைய உலகத்தில் தன்னை தற்காலிகமானவன், என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வரதானம்: சக்திசாலியான நினைவின் மூலம் வினாடியில் பலமடங்கு வருமானத்தை சேமிக்கக் கூடிய பத்மாபதம் பாக்கியசாலி ஆகுங்கள்

ஒரு வினாடி நினைவின் மூலம் பலமடங்கு வருமானம் சேமிப்பாக வேண்டும், அந்தளவிற்கு தங்களுடைய நினைவு சக்திசாலியாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு அடியிலும் பல மடங்குகள் பாக்கியம் இருக்கிறதென்றால், எவ்வளவு மடங்குகள் சேமிப்பாகி விடும், ஆகையினால் பத்மாபதம் பாக்கியசாலி என்று சொல்லப்படுகிறது. யாருக்காவது நல்ல வருமானம் வருகிறது என்றால் அவர்களுடைய முகத்தின் ஜொலிப்பே வேறாகிவிடுகிறது. எனவே தங்களுடைய முகத்தின் மூலம் கூட பலமடங்கு வருமானத்தின் போதை தெரியட்டும். இவர்கள் தனிப்பட்ட மக்களாக இருக்கிறார்கள், என்று அனுபவம் செய்யும் அளவிற்கு ஆன்மீகப் போதை மற்றும் ஆன்மீக குஷி இருக்க வேண்டும்.

சுலோகன்:- நாடகத்தில் அனைத்தும் நல்லதாகத் தான் நடக்கும்,
என்ற நினைவின் மூலம் கவலையற்ற மகாராஜாவாருங்கள்.